

บทที่ 3

การลดพลังงานของนิวตรอน

วัตถุประสงค์

เมื่อศึกษาบทนี้แล้วจะสามารถ

1. เปรียบเทียบการชนระหว่างนิวตรอนกับธาตุได้ฯ ในระบบปฏิบัติการ และระบบศูนย์กลางมวล เพื่อคำนวณหาพลังงานของนิวตรอนหลังชนกับธาตุได้ฯ ได้
2. คำนวณหาอัตราส่วนลดความเร็วได้

3.1 พลังงานที่สูญเสียไปในการชนแฉะกระเจิง

(Energy Loss in Scattering Collisions)

ปฏิกริยาระหว่างนิวตรอนกับสารต่างจากอนุภาคที่มีประจุหรือรังสีแกมมา เพราะนิวตรอนเป็นอนุภาคที่ไม่มีประจุ พลังงานที่นิวตรอนสูญเสียไปแต่ละครั้งของการชนหาได้จากการหลักการอนุรักษ์พลังงาน และหลักการอนุรักษ์โมเมนตัม มี 2 ระบบที่ใช้อ้างอิงเพื่อศึกษาการชนของนิวตรอนกับนิวเคลียสของอะตอมแล้วกระเจิง คือ

3.1.1 ระบบปฏิบัติการ หรือ L-System (Laboratory system) มีหลักการดังนี้

ขณะเกิดการชน นิวตรอนวิ่งเข้าชนเป้าซึ่งอยู่นิ่ง

หลังการชน นิวตรอนและนิวเคลียสกระเด็นไปข้างหน้าทำมุมกับทิศทางการเคลื่อนที่ของนิวตรอนก่อนเกิดการชน ไม่มีข้อกำหนดที่แน่นอนว่า นิวตรอนกระเจิงไปข้างหน้าในทิศทางใด

3.1.2 ระบบศูนย์กลางมวล หรือ C-System (Center of mass system)

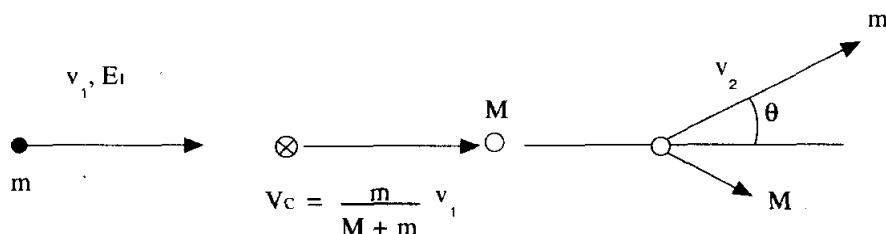
ขณะเกิดการชน ทั้งนิวตรอนและนิวเคลียสของเป้าวิ่งเข้าหากัน

หลังการชน ศูนย์กลางมวลของนิวตรอนและนิวเคลียสของเป้าหยุดนิ่ง หลังจากนั้นก็กระเจิงออกไปในทิศทางตรงกันข้าม ณ จุดกระเจิง คือมุมระหว่างทิศทางการเคลื่อนที่ของนิวตรอนก่อนและหลังชน 1 ครั้ง

ความสัมพันธ์ระหว่างระบบปฏิบัติการ และระบบศูนย์กลางมวลได้แสดงไว้ในรูปที่ 3.1

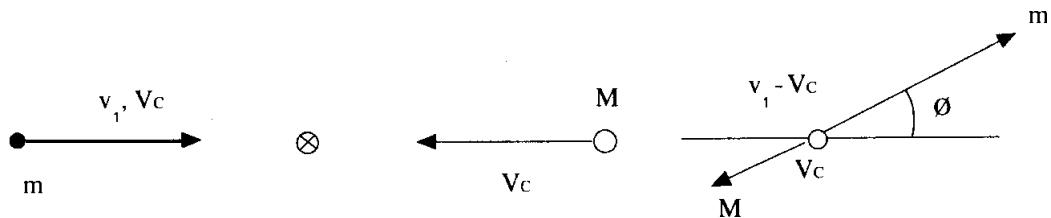
ระบบปฏิบัติการ

ก่อนชน นิวตรอนมวล m , เคลื่อนที่ด้วยความเร็ว v_1 , โมเมนตัม mv_1 , พลังงาน E_1 , และนิวเคลียส M , อยู่นิ่ง



ระบบปฏิบัติการก่อนชน

ระบบปฏิบัติการหลังชน



ระบบศูนย์กลางมวลก่อนชน

ระบบศูนย์กลางมวลหลังชน

รูปที่ 3.1 การชนแบบบีดหยุ่นแล้วการเจิงระหว่างนิวตรอนกับนิวเคลียส อันบ้ายในระบบปฏิบัติการ และ อ้างอิงระบบศูนย์กลางมวล

ความเร็วของศูนย์กลางมวลคือ V_c

$$V_c = \frac{m}{M+m} v_1 \quad \dots\dots (3.1)$$

หลังชน นิวตรอนเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว v_2 , พลังงาน E_2 แล้วการเจิงออกไปทำมุ่ง θ กับทิศทางการเคลื่อนที่เดิม และนิวเคลียสกระเด็นออกไปเป็นมุ่มมุ่มหนึ่งจากทิศทางเดิมของ นิวตรอน

ระบบศูนย์กลางมวล

ก่อนชน นิวตรอนเคลื่อนที่ไปทางขวาด้วยความเร็ว $v_1 - V_c$

$$v_1 - V_c = \frac{M}{M+m} v_1 \quad \dots\dots (3.2)$$

นิวเคลียสเคลื่อนที่ไปทางซ้ายด้วยความเร็ว V_c

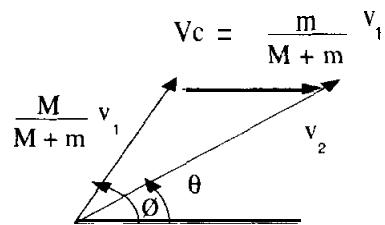
$$V_c = \frac{m}{M+m} v_1$$

หลังชน โมเมนตัมรวม = 0 = โมเมนตัมรวมก่อนชน

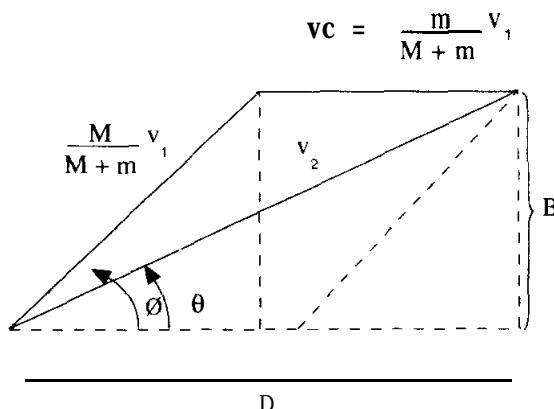
โมเมนตัมรวมหักหมดที่วัดในระบบศูนย์กลางมวล คือ

$$m \left(\frac{M}{M+m} v_1 \right) - M \left(\frac{m}{M+m} v_1 \right) = 0$$

โมเมนตัมเป็นปริมาณเวกเตอร์ ความเร็วของนิวเคลียสที่มีทิศทางตรงกันข้ามกับความเร็วของนิวตรอน หลังการชน นิวตรอนเคลื่อนที่เป็นมุ่ง θ กับทิศทางการเคลื่อนที่เดิม เนื่องจากมีการอนุรักษ์โมเมนตัม หลังการชน โมเมนตัมรวมต้องเป็นศูนย์ และดังนั้นนิวเคลียสจึงเคลื่อนที่ออกไปด้วยมุ่ง $(180 + \theta)$ กับทิศทางการเคลื่อนที่เดิมของนิวตรอน ผู้สังเกตเห็นว่าอนุภาคกับนิวเคลียสเคลื่อนที่ไปในทิศทางตรงกันข้าม ในกรณีแบบบีดหยุ่น พลังงานจะถูกอนุรักษ์ ความเร็วของอนุภาคในระบบศูนย์กลางมวลจะเหมือนกันทั้งก่อนชนและหลังชน นอกจากจะมีการเปลี่ยนแปลงพลังงานจลน์รวมของห้องสองอนุภาค ผลที่เกิดขึ้นในระบบศูนย์กลางมวล จึงเป็นการเปลี่ยนทิศทางความเร็วเท่านั้น โดยมีขนาดของความเร็วคงเดิม ส่วนในระบบปฏิบัติการ นิวเคลียสเดิมอยู่นิ่ง หลังการชนความเร็วเปลี่ยนแปลง นิวตรอนจะระเจิงไปตามมุ่ง θ ความเร็วคือ v_2 ซึ่งเป็นผลรวมทางเวกเตอร์ของความเร็วของนิวตรอนและความเร็วของศูนย์กลางมวลในระบบศูนย์กลางมวล ความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วที่ต่างกัน ได้แสดงไว้ในรูปที่ 3.2



รูปที่ 3.2 แสดงแผนผังทางเวกเตอร์สำหรับความเร็วของนิวตรอนหลังการชนในระบบปฏิบัติการ และระบบศูนย์กลางมวล



รูปที่ 3.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมุมกระเจิงในระบบศูนย์กลางมวลและระบบปฏิบัติการ

กรณีที่น่าสนใจ คือการหาความเร็วของนิวตรอนหลังชน

เมื่อมุ่ง $\theta = 0$, ความเร็วของนิวตรอนคือ

$$v_2 = \frac{M}{M+m} v_1 + \frac{m}{M+m} v_1 = v_1$$

นิวตรอนจะไม่สูญเสียพลังงานในการชน คือ $E_2 = E_1$

เมื่อมุ่ง $\theta = 180^\circ$, ความเร็วของนิวตรอนคือ

$$v_2 = \frac{M}{M+m} v_1 - \frac{m}{M+m} v_1 = \left(\frac{M-m}{M+m} \right) v_1$$

$$\text{หรือ } \frac{(E_2)\text{min}}{E_1} = \frac{\frac{1}{2} m v_2^2}{\frac{1}{2} m v_1^2} = \left(\frac{M-m}{M+m} \right)^2 \quad (3.3)$$

เมื่อนิวตรอนกระเด็นออกไปเป็นมุม 180° เป็นการชนแบบกลับทิศ (head on collision) นิวตรอนสูญเสียพลังงานมากที่สุด พลังงานของนิวตรอนหลังการชนจึงมีค่าน้อยที่สุด

ตัวอย่างที่ 3.1

จงหาพลังงานของนิวตรอนที่สูญเสียไปในการชนกับตัวกลางคือราไฟฟ์

มวล = 12

$$\begin{aligned} \frac{(E_2)\text{min}}{E_1} &= \left(\frac{M-m}{M+m} \right)^2 = \frac{(12.1)}{12+1} \\ &= \left(\frac{11}{13} \right)^2 = 0.72 \end{aligned}$$

แสดงว่า นิวตรอนสูญเสียพลังงาน 28% ใน การชนกับนิวเคลียสของคาร์บอน ตัวอย่าง เช่น ถ้าพลังงานเดิมของนิวตรอน คือ 1 เมกะอิเล็กตรอนโวลต์ จะเสียพลังงานไป 0.28 เมกะ-อิเล็กตรอนโวลต์

กรณีที่ใช้ไฮโดรเจนเป็นตัวลดความเร็ว $A = 1$ สำหรับการชนแบบกลับทิศ จะทำให้ นิวตรอนหยุดทันที

จากรูปที่ 3.3 จะหาค่าของมุม θ ได้โดยกำหนดให้

$$D = v_1 \left(\frac{M}{M+m} \right) \cos \theta + v_1 \left(\frac{m}{M+m} \right),$$

$$B = v_1 \left(\frac{M}{M+m} \right) \sin \theta$$

$$\text{ดังนั้น } v_2^2 = D^2 + B^2$$

$$\begin{aligned}
 v_2^2 &= \left[v_1 \left(\frac{M}{M+m} \right) \cos \theta + v_1 \left(\frac{m}{M+m} \right) \right]^2 + \left[v_1 \left(\frac{M}{M+m} \right) \sin \theta \right]^2 \\
 v_2^2 &= v_1^2 \left(\frac{M}{M+m} \right)^2 \cos^2 \theta + v_1^2 \left(\frac{m}{M+m} \right)^2 + 2 v_1^2 \frac{Mm}{(M+m)^2} \cos \theta + v_1^2 \left(\frac{M}{M+m} \right)^2 \sin^2 \theta \\
 &= \frac{v_1^2}{(M+m)} [M^2 \cos^2 \theta + m^2 + 2 Mm \cos \theta + M^2 \sin^2 \theta] \\
 &= \frac{v_1^2}{(M+m)^2} [M^2 (\cos^2 \theta + \sin^2 \theta) + m^2 + 2 Mm \cos \theta] \\
 v_2^2 &= \frac{v_1^2}{(M+m)^2} [M^2 + m^2 + 2 Mm \cos \theta]
 \end{aligned}$$

อัตราส่วนของพลังงานของนิวตรอนหลังชนและก่อนชนคือ

$$\frac{E_2}{E_1} = \left(\frac{v_2}{v_1} \right)^2 = \frac{1}{(M+m)^2} [M^2 + m^2 + 2 Mm \cos \theta] \quad \dots\dots (3.4)$$

อัตราส่วนของมวลของตัวลดความเร็วต่อมวลของนิวตรอนคือ $\frac{M}{m}$ มีค่าเท่ากับเท่ากับ A เพราะนิวตรอนมีมวลเกือบเท่ากับ 1 สมการ (3.4) จึงเขียนใหม่ได้ดังนี้

$$\frac{E_2}{E_1} = \frac{A^2 + 2 A \cos \theta + 1}{(A+1)^2} \quad \dots\dots (3.5)$$

ถ้ากำหนดให้ $\alpha = \text{พารามิเตอร์สำหรับการชน}$ (collision parameter) แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงพลังงานสำหรับการชน 1 ครั้ง

$$\alpha = \left(\frac{A-1}{A+1} \right)^2 \quad \dots\dots (3.6)$$

พลังงานที่นิวตรอนสูญเสียไปในการชน 1 ครั้ง คือ

$$\frac{E_2}{E_1} = \left(\frac{1+\alpha}{2} \right) + \left(\frac{1-\alpha}{2} \right) \cos \theta \quad \dots\dots (3.7)$$

นิวตรอนเสียพลังงานมากที่สุดเมื่อ $\theta = 180^\circ$, ซึ่งมีค่า $\cos \theta = -1$

$$E_2 = \alpha E_1$$

ถ้า $\theta = 0$, $\cos \theta = 1$, $E_2 = E_1$

การหาค่าพลังงานเฉลี่ยของนิวตรอนที่กระเจิงออกมายโดยนิวเคลียสิโอบาๆ สำหรับพลังงานของนิวตรอนที่นำสนิจในเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ประมาณได้ โดยใช้สูตร

$$\text{พลังงานเฉลี่ย } \bar{E}_2 = \frac{E_1 + E_2}{2} = \frac{1}{2} (1 + \alpha) E_1 \quad \dots\dots (3.8)$$

$$\text{พลังงานที่สูญเสียไปเฉลี่ย } \Delta \bar{E}_1 = E_1 - \bar{E}_2$$

$$= E_1 - \frac{1}{2} (1 + \alpha) E_1$$

$$= \frac{1}{2} (1 - \alpha) E_1 \quad (3.9)$$

ส่วนของพลังงานที่สูญเสียไปต่อพลังงานเดิม

$$\frac{\Delta \bar{E}_1}{E_1} = \frac{1}{2} (1 - \alpha) \quad \dots\dots (3.10)$$

สมการ (3.10) จะใช้ได้สำหรับนิวเคลียชนักที่มีพลังงานไม่สูงมากนัก เพราะค่าพลังงานขีดเริ่มเปลี่ยน (threshold energy) สำหรับการกระเจิงแบบไม่มียีดหยุ่นมีค่าต่ำ เป็นผลให้มีการกระเจิงแบบไม่มียีดหยุ่นเกิดขึ้นด้วย แต่สำหรับชาตุเบາ พลังงานขีดเริ่มเปลี่ยน สำหรับการกระเจิงแบบไม่มียีดหยุ่นมีค่าสูงมาก จึงไม่ค่อยเกิด ดังนั้นปฏิกริยาการกระเจิงแบบยีดหยุ่นจึงมีความสำคัญกับนิวเคลียสเบา

ตารางที่ 3.1 แสดงพารามิเตอร์สำหรับการชน

นิวเคลียส	เลขมวล	α	ξ
ไอโอดีเจน น้ำ	1	0 *	1.000 0.920 †
ดิวทิเรียม น้ำหนัก	2	0.111 *	0.725 0.509 †
เบอร์ริลเลียม	9	0.640	0.209
คาร์บอน	12	0.716	0.158
ออกซิเจน	16	0.779	0.120
โซเดียม	23	0.840	0.0825
เหล็ก	56	0.931	0.0357
ยูเรเนียม	238	0.983	0.00838

† หมายถึงค่าเฉลี่ยโดยประมาณ

* ยังไม่ได้ค่าแน่นอน

จากสมการ (3.6) และตาราง 3.1 สังเกตได้ว่า ค่าพารามิเตอร์สำหรับการชนมีค่าเป็นศูนย์สำหรับธาตุที่มีค่า $A=1$ คือ ธาตุไอโอดีเจน และเมื่อเลขมวลของธาตุมีค่าเพิ่มขึ้น ค่าพารามิเตอร์สำหรับการชนจะเพิ่มขึ้น

สำหรับธาตุไอโอดีเจน ค่าเฉลี่ยของพลังงานที่สูญเสียไปมีค่าเป็น $\frac{1}{2}$ เท่าของพลังงานเดิม สำหรับธาตุคาร์บอน, $\alpha = 0.716$

โดยการใช้สมการ (3.10),

$$\text{พลังงานของนิวตรอนสูญเสียไป} = \frac{1}{2} (1 - 0.716)$$

$$= 0.142 \text{ ของพลังงานเดิม}$$

$$\text{หรือสูญเสียพลังงานในการชน} = 14.2\% \text{ ของพลังงานเดิม}$$

$$\text{สำหรับธาตุยูเรเนียม, } \alpha = 0.983$$

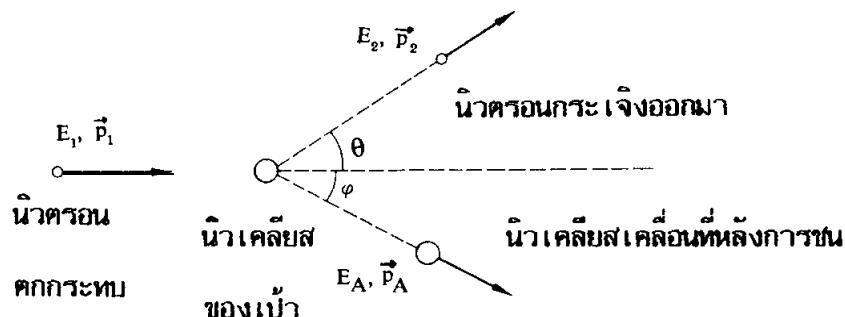
$$\begin{aligned}
 \text{ผลลัพธ์ของนิวตรอนที่เข้าชนสูญเสียไป} &= \frac{1}{2} (1 - 0.983) \\
 &= 0.0085 \text{ ของผลลัพธ์เดิม} \\
 \text{หรือสูญเสียผลลัพธ์ในการชน} &= 0.85\% \text{ ของผลลัพธ์เดิม}
 \end{aligned}$$

พอจะสรุปได้ว่า นิวตรอนสูญเสียผลลัพธ์ในการชนกับนิวเคลียสนักน้อยกว่าเมื่อใช้ นิวเคลียสเบาเป็นตัวลดความเร็ว

3.2 การหาผลลัพธ์ของการชนในระบบปฏิบัติการ

เมื่อนิวตรอนชนกับนิวเคลียสซึ่งอยู่ใน นิวตรอนจะระเจิงออกไปเป็นมุมๆ หนึ่ง แล้วนิวเคลียสจะเคลื่อนที่ไปเล็กน้อยจากตำแหน่งเดิมที่มีการชน ผลลัพธ์ของนิวตรอน ที่กระเจิงมีค่าน้อยกว่า ผลลัพธ์ของนิวตรอนที่เข้าชนด้วยปริมาณเท่ากับผลลัพธ์ที่ทำให้ นิวเคลียสเคลื่อนที่ นิวตรอนจึงสูญเสียผลลัพธ์ในการชนโดยการชนแบบยึดหยุ่น แต่ผลลัพธ์ภายใน ของนิวเคลียสไม่เปลี่ยนแปลง

การหาผลลัพธ์ของการชนนิวตรอนหลังการชน ยังคงใช้หลักการอนุรักษ์ผลลัพธ์และ โมเมนตัม



รูปที่ 3.4 แสดงการชนแบบยึดหยุ่นของนิวตรอนกับนิวเคลียสของเบา

สมมุติให้ E_1, \vec{p}_1 และ E_2, \vec{p}_2 เป็นผลลัพธ์ของนิวตรอนชนและโมเมนตัมของนิวตรอนก่อนชนและหลังการชน ตามลำดับ และ

E_A, \vec{p}_A เป็นผลลัพธ์ของนิวเคลียสที่เคลื่อนที่ตามมุม ϕ
 θ เป็นมุมที่นิวตรอนกระเจิงไป ในระบบปฏิบัติการ (L-system) ตามรูปที่ 3.4
 การชนเป็นแบบยึดหยุ่น,
 จากหลักการอนุรักษ์ผลลัพธ์

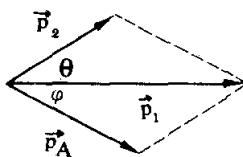
$$E_l = E_2 + E_A \quad \dots\dots (3.11)$$

จากหลักการอนุรักษ์โมเมนตัม

$$\vec{p}_i = \vec{p}_2 + \vec{p}_A$$

ถ้าเขียนเป็นแผนผังทางเวกเตอร์ จะได้ตามรูปที่ 3.5 โดยใช้กฎของโคไซน์

$$p_A^2 = p_i^2 + p_2^2 - 2 p_i p_2 \cos \theta \quad \dots \dots (3.12)$$



รูปที่ 3.5 แผนผังทางเวกเตอร์ แสดงการอนุรักษ์โมเมนตัม

จากกลศาสตร์แผนเดิม (Classical mechanics)

$$p_A^2 = 2 M E_A$$

$$p_i^2 = 2 m E_i$$

$$p_2^2 = 2 m E_2$$

เมื่อ M และ m เป็นมวลของนิวเคลียส และมวลของนิวตรอน ตามลำดับ สมการ (3.12) เขียนได้ว่า

$$M E_A = m E_i + m E_2 - 2m \sqrt{E_i E_2} \cos \theta \quad \dots \dots (3.13)$$

เมื่อ $\frac{M}{m}$ มีค่าเกือบเท่า A ซึ่งเป็นเลขมวลอะตอมของนิวเคลียส

สมการ (3.13) จึงมีค่าเท่ากัน

$$A E_A = E_i + E_2 - 2 m \sqrt{E_i E_2} \cos \theta$$

แทนค่า E_A จากสมการ (3.11) แล้วจัดใหม่ จะได้

$$(A+1) E_2 - 2 \sqrt{E_i E_2} \cos \theta - (A-1) E_i = 0$$

เป็นสมการที่มีกำลังสอง (Quadratic equation) ของ $\sqrt{E_2}$ หากผลเฉลย ดังนี้

$$E_2 = \frac{E_i}{(A+1)^2} [\cos \theta + \sqrt{A^2 - \sin^2 \theta}]^2 \quad \dots \dots (3.14)$$

กรณีที่มีการชนกัน เมื่อ θ ประมาณได้ว่าเกือบเท่ากับศูนย์ ใช้สมการ (3.14), $E_2 = E_i$ จะไม่มีการสูญเสียพลังงานในการชน นั่นคือ

$$\text{เมื่อ } \theta = 0, \quad E_2 = E_i$$

$$\text{เมื่อ } \theta = \pi, \quad E_2 = (E_i)_{\min}$$

กรณีนิวตอรอนจะกระเด็นกลับทิศ และสูญเสียพลังงานมากที่สุด, โดยใช้สมการ (3.14) จะได้

$$(E_2) \min = \left(\frac{A-1}{A+1} \right)^2 E_1 = \alpha E_1 \quad \dots\dots (3.15)$$

$$\text{เมื่อ } \alpha = \left(\frac{A-1}{A+1} \right)^2 \quad \dots\dots (3.16)$$

เรียก α ว่า พารามิเตอร์สำหรับการชน

ตัวอย่างที่ 3.2

นิวตอรอนพลังงาน 1 เโอมอีวีชนกับนิวเคลียสของดิวทิเรียม ทำให้กระเจิงไปเป็นมุม 45°

- (ก) จงหาพลังงานของนิวตอรอนที่กระเจิง
- (ข) จงหาพลังงานของนิวเคลียสที่เคลื่อนที่

(ก) สมการ (3.14),

$$E_2 = \frac{E_1}{(A+1)} \left[\cos \theta + \sqrt{A^2 - \sin^2 \theta} \right]^2$$

แทนค่า $E_1 = 1$ เโอมอีวี, $A = 2$, $\theta = 45^\circ$

$$\begin{aligned} E_2 &= \frac{1}{(2+1)} \left[\cos 45^\circ + \sqrt{4 - \sin^2 45^\circ} \right]^2 \\ &= \frac{1}{3^2} \left[\frac{1}{\sqrt{2}} + \sqrt{4 - \frac{1}{2}} \right]^2 \\ &= \frac{1}{9} [0.7071 + \sqrt{3.5}]^2 \\ &= \frac{1}{9} [0.7071 + 1.8708]^2 \\ &= \frac{1}{9} (2.5779)^2 \\ &= \frac{1}{9} (6.6455) \\ &= 0.738 \text{ เโอมอีวี} \end{aligned}$$

(ข) สมการ (3.11)

$$\begin{aligned} E_A &= E_1 \cdot E_2 \\ &= 1 \cdot 0.738 \\ &= 0.262 \text{ เโอมอีวี} \end{aligned}$$

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างมุมที่กระเจิงออกไปในระบบศูนย์กลางมวลและระบบปฏิบัติการ
ความสัมพันธ์ระหว่างมุม θ ที่กระเจิงออกไปในระบบศูนย์กลางมวล และมุม θ ที่
กระเจิงออกไปในระบบปฏิบัติการ หาได้โดยพิจารณาจากรูปที่ 3.3 ผลจากการคำนวณที่ได้
แสดงไว้แล้ว คือ

$$v_2^2 = \frac{v_1^2}{(M+m)^2} [M^2 + m^2 + 2 Mm \cos \theta]$$

$$v_2 = \frac{v_1}{M+m} \sqrt{M^2 + m^2 + 2 Mm \cos \theta}$$

$$\cos \theta = \frac{D}{v_2}$$

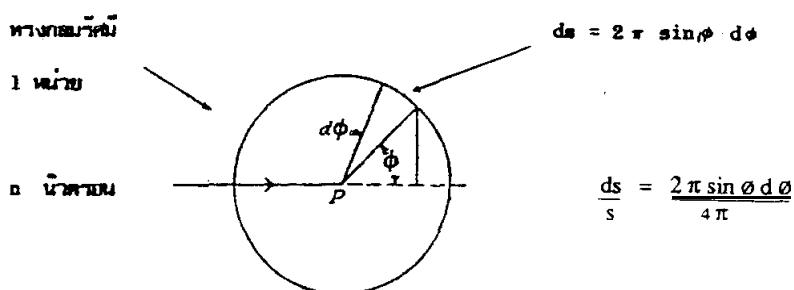
$$\cos \theta = \frac{v_1 \left(\frac{M}{M+m} \right) \cos \theta + v_1 \left(\frac{m}{M+m} \right)}{\frac{v_1}{(M+m)} \sqrt{M^2 + m^2 + 2 Mm \cos \theta}}$$

$$\cos \theta = \frac{M \cos \theta + m}{M^2 + m^2 + 2 Mm \cos \theta}$$

ถ้า $m = 1$ และ $M = A$

$$\cos \theta = \frac{A \cos \theta + 1}{A^2 + 2A \cos \theta + 1} \quad (3.17)$$

การชนในระบบศูนย์กลางมวล เป็นการกระเจิงออกรอบตัวในลักษณะสมมาตร กรณีที่
น่าสนใจในการเกิดปฏิกิริยาการแบ่งแยกตัวหางนิวเคลียร์ (nuclear fission) ก็คือการหาค่า
เฉลี่ยของมุมที่กระเจิงไปในระบบปฏิบัติการ คือค่าเฉลี่ยของ $\cos \theta$ ซึ่งจะหาค่าโดยการ
อินทิเกรตสมการ (3.17) ตลอดค่าของมุมกระเจิง θ ที่เป็นไปได้ ในระบบศูนย์กลางมวล



พิจารณาขุปที่ 3.6 สมมุติว่ามี n นิวตรอน กระแสเจิงรอบจุด P ซึ่งอยู่ในระบบศูนย์กลาง
มวล เป็นการกระแสเจิงของการอบตัว จำนวนนิวตรอนที่กระแสเจิงระหว่างมุน θ จนถึง $\theta + d\theta$
จะต้องเป็นอัตราส่วนระหว่างผิวทรงกลมส่วนที่ตัดออกโดยมุนด้านต่อผิวหันหมดของทรงกลม θ จำนวนนิวตรอนส่วนที่กระแสเจิงในช่วงมุน θ จนถึง $\theta + d\theta = \frac{2\pi n \sin \theta d\theta}{4\pi}$
 $= \frac{n}{2} \sin \theta d\theta$ (3.18)

ถ้ากำหนดให้ $\cos \theta$ หรือ $\bar{\mu}$ คือค่าเฉลี่ยของมุนที่กระแสเจิง

$$\cos \theta = \frac{1}{n} \int_0^\pi \cos \theta \left[\frac{n}{2} \sin \theta d\theta \right]$$

แทนค่า $\cos \theta$ จากสมการ (3.17) จะได้

$$\cos \theta = \frac{1}{2} \int_0^\pi \frac{A \cos \theta + 1}{A^2 + 2A \cos \theta + 1} \sin \theta d\theta$$

$$\text{แทน } \cos \theta = x, dx = -\sin \theta d\theta$$

$$\cos \theta = -\frac{1}{2} \int_1^{-1} \frac{Ax + 1}{\sqrt{A^2 + 2Ax + 1}} dx = \frac{2}{3A}$$

$$\text{หรือ } \bar{\mu} = \frac{2}{3A} (3.19)$$

สมการ (3.19) แสดงว่า ถ้ามวลของนิวเคลียสที่ใช้กระแสเจิงเป็นนิวเคลียสหนัก, $\cos \theta$ จะมีค่า
น้อย และการกระแสเจิงในระบบปฏิบัติการเกือบจะเป็นการกระแสเจิงของการอบตัว, ในกรณีของ
กราไฟฟ์ $\cos \theta = 0.056$ การกระแสเจิงจะไม่เป็นการกระแสเจิงของการอบตัวนักในระบบปฏิบัติการ
ส่วนนิวเคลียสที่มีมวลเบาเช่น ไฮโดรเจน, $\cos \theta = \frac{2}{3}$ การกระแสเจิงจะมีทิศทางไปข้างหน้าเท่านั้น

3.4 การหาค่าเฉลี่ยของพลังงานที่ลดลงต่อการชน 1 ครั้งของนิวตรอนกับนิวเคลียส

เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้ในการคำนวณการลดพลังงานของนิวตรอน มีความหมายว่า
เป็นค่าเฉลี่ยของพลังงานที่ลดลงต่อการชน 1 ครั้ง ในรูปของลอกฐาน อี เป็นค่าที่ไม่ขึ้นกับ
พลังงาน

เนื่องจากนิวตรอนพลังงาน E_1 เมื่อเกิดการชนกับนิวเคลียสแล้วมีโอกาสกระเจิงออกไป
พลังงานหลังชน E_2 จะอยู่ในระหว่างพลังงาน E_1 จนถึง αE_1 ความน่าจะเป็นของการกระแสเจิง
ในช่วงพลังงาน dE_2 ก็คือ อัตราส่วนของ dE_2 ต่อพลังงานที่เป็นไปได้ในช่วง $E_1 - \alpha E_1$

จากสมการ (3.7), $\frac{E_2}{E_1}$ เป็นพังก์ชันของ $\cos \theta$, และทุกค่าของ $\cos \theta$, มีความน่าจะ
เป็นเกิดขึ้นได้เท่าๆ กัน ดังนั้น ถ้ากำหนดให้ PdE_2 คือความน่าจะเป็นที่นิวตรอนพลังงานเดิม
 E_1 เมื่อชนกับนิวเคลียส 1 ครั้ง และมีพลังงานอยู่ระหว่าง E_2 และ $E_2 + dE_2$

$$PdE_2 = \frac{dE_2}{(1-a) E_1} \quad (3.20)$$

โดยใช้คำจำกัดความของ ξ

$$\begin{aligned}\xi &= \frac{\ln E_1 - \ln E_2}{E_1} = \ln \left(\frac{E_1}{E_2} \right)_{av} \\ \text{และ } \xi &= \int_{\alpha E_1}^{E_1} \ln \left(\frac{E_1}{E_2} \right) \cdot PdE_2 \\ &= \int_{\alpha E_1}^{E_1} \ln \left(\frac{E_1}{E_2} \right) \cdot \frac{dE_2}{(1-\alpha) E_1}\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}x &= \frac{E_2}{E_1} \\ \xi &= \frac{1}{1-a} \int_1^{\alpha} \ln x \cdot dx \\ &= \frac{1}{1-a} [x \ln x - x]_1^{\alpha} \\ &= \frac{1}{1-a} [\alpha \ln \alpha - \alpha + 1] \\ &= \frac{1}{1-a} [1-a + a \ln \alpha] \\ &= 1 + \frac{\alpha}{1-\alpha} \ln \alpha\end{aligned}$$

แทนค่า α , จะได้

$$\begin{aligned}\xi &= \frac{1 + \left(\frac{A-1}{A+1} \right)^2 \ln \left(\frac{A-1}{A+1} \right)^2}{1 - \left(\frac{A-1}{A+1} \right)^2} \\ &\approx \frac{2(A-1)^2 \ln A + 1}{4A} \\ \xi &= 1 - \frac{(A-1)^2}{2A} \ln A + 1 \quad \dots (3.21)\end{aligned}$$

เมื่อ A คือเลขมวลของนิวเคลียสที่ใช้เป็นเป้า
สำหรับนิวเคลียสที่มีเลขมวลต่ำ

$$\text{กระจาย } \ln \frac{A+1}{A-1} = 2 \left(\frac{1}{A} + \frac{1}{3A^3} + \frac{1}{5A^5} + \dots \right)$$

$$\begin{aligned}
\xi &= 1 - \frac{(A-1)^2}{A} \left(1 + \frac{1}{3A^3} + \frac{1}{5A^5} \dots \right) \\
&= 1 - \frac{(A^2 - 2A + 1)}{A} \frac{1}{A} \left(1 + \frac{1}{3A^2} + \frac{1}{5A^4} + \dots \right) \\
&= 1 - \left(1 - \frac{2}{A} + \frac{1}{A^2} \right) \left(1 + \frac{1}{3A^2} \right) \\
&= 1 - \left(1 - \frac{2}{A} + \frac{1}{A^2} + \frac{1}{3A^2} - \frac{2}{3A^3} + \frac{1}{3A^4} \right)
\end{aligned}$$

ตัวหารมีค่าสูงมาก ผลหารจะมีค่าน้อย จึงตัดเทอมที่มีค่า A^3 ทิ้ง

$$\begin{aligned}
\xi &= 1 - \left(1 - \frac{2}{A} + \frac{1}{A^2} + \frac{1}{3A^2} \right) \\
&= 1 - 1 + \frac{2}{A} - \frac{1}{A^2} - \frac{1}{3A^2} \\
&= \frac{2}{A} \left(1 - \frac{2}{3A} \right) \\
&= \frac{2}{A \left(\frac{1}{1 - \frac{2}{3A}} \right)}
\end{aligned}$$

$$\text{กระจาย } \frac{1}{1 - \frac{2}{3A}} = 1 + \frac{2}{3A} + \left(\frac{2}{3A} \right)^2 + \left(\frac{2}{3A} \right)^3 + \left(\frac{2}{3A} \right)^4 + \dots$$

สำหรับชาติที่มีค่า A มากกว่า 10, จะตัดเทอมที่มีกำลังสอง, กำลังสาม...ทิ้ง, จึงประมาณได้ว่า

$$\xi = \frac{2}{A + ?} \quad \dots \dots (3.22)$$

ตัวอย่างที่ 3.3

จงหาค่า ξ สำหรับ ค่าวัสดุ -12

$$\begin{aligned}
\xi &= \frac{2}{A + \frac{2}{3}} \\
&= \frac{2}{12 + \frac{2}{3}} = 0.158
\end{aligned}$$

3.5 กำลังที่ทำให้นิวตรอนช้าลง และอัตราส่วนลดความเร็ว

(Slowing-down Power and Moderating Ratio)

เมื่อนิวตรอนชนกับตัวกลาง เพื่อให้พลังงานลดลงจากเดิมจนมีพลังงานตามต้องการ ปรากฏว่า รัฐุที่มีค่าξ สูง จะทำให้จำนวนครั้งของการชนมีค่าน้อย รัฐุนี้จึงหมายที่จะใช้เป็น วัสดุลดความเร็ว แต่เมื่อ ξ จะมีค่ามาก แต่ถ้าความเร็วจะเป็นของกระบวนการเริงที่วัดได้ จากค่าภาคตัดขวางของการกระบวนการเริงมีค่าน้อย ก็ไม่เป็นผลดีในการลดความเร็ว

มีการกำหนด กำลังที่ทำให้นิวตรอนช้าลง (slowing down power) ว่าเป็นผลคูณระหว่าง ξ กับค่าภาคตัดขวางมหพากคสำหรับกระบวนการเริงของวัสดุนั้น เช่นได้ว่า

$$\text{กำลังที่ทำให้นิวตรอนช้าลง} = \xi \cdot \Sigma_s \quad \dots\dots (3.23)$$

เป็นการวัดความเร็วในการลดพลังงานของนิวตรอน และเป็นความสามารถของนิวเคลียของ วัสดุใน 1 ลูกบาศก์เซนติเมตรที่จะทำให้นิวตรอนช้าลง

อย่างไรก็ตาม ยังมีแฟกเตอร์ที่จะต้องพิจารณา คือค่าภาคตัดขวางมหพากสำหรับ การดูดกลืนนิวตรอน วัสดุที่มีการดูดกลืนนิวตรอนอย่างแรง ไม่ควรนำมาใช้ในเครื่องปฏิกรณ์ และไม่มีประโยชน์ที่จะนำมาใช้เป็นตัวลดความเร็ว จึงได้กำหนดอัตราส่วนลดความเร็วว่าเป็น อัตราส่วนของกำลังที่จะทำให้นิวตรอนช้าลงต่อภาคตัดขวางมหพากสำหรับการดูดกลืนนิวตรอน เช่นได้ว่า

$$\text{อัตราส่วนลดความเร็ว} = \frac{\xi \cdot \Sigma_s}{\Sigma_a} \quad \dots\dots (3.24)$$

ค่าอัตราส่วนลดความเร็วจะเป็นตัวเลขที่แสดงว่าวัสดุนั้นเป็นตัวลดความเร็วของนิวตรอน ได้ดีหรือไม่ ได้แสดงค่าต่างๆ ไว้ในตารางที่ 3.2 เมื่อนิวตรอนเดิมมีพลังงาน 2 เอมอีวี ลด พลังงานลงจนเป็น 0.025 อิเล็กตรอนโวลต์

ตารางที่ 3.2 แสดงคุณสมบัติในการกระเจิงของนิวเคลียสไอโอเบา

วัสดุ	ξ	จำนวนการชนเพื่อให้เป็นเทอร์มอล	อัตราส่วนลดความเร็ว
ไฮโดรเจน	1.000	18	66
น้ำ	0.927	19	67
ดาวทิเรียม	0.725	25	มากกว่า 5820
ไฮเลียม	0.525	43	94
ลิเทียม	0.268	67	น้อยมาก
เบอร์ริลเลียม	0.209	86	160
ไบรอน	0.171	105	น้อยมาก
คาร์บอน	0.158	114	169
ไนโตรเจน	0.136	132	0.7
ออกซิเจน	0.120	150	487
ฟลูออรีน	0.102	177	มากกว่า 34

3.6 การหาจำนวนครั้งที่นิวตรอนเข้าชนนิวเคลียสแล้วพลังงานลดลงตามต้องการ

ในการชน 1 ครั้ง พลังงานของนิวตรอนลดลงเฉลี่ยคือ $\ln\left(\frac{E_i}{E_f}\right)$ เฉลี่ย ถ้า N คือจำนวนครั้งที่นิวตรอนเข้าชนนิวเคลียสแล้วพลังงานลดลงจากพลังงานเดิม E_i จนถึงพลังงานสุดท้าย E_f

$$N \ln\left(\frac{E_i}{E_f}\right)_{\text{เฉลี่ย}} = \ln\frac{E_i}{E_f}$$

$$N = \frac{\ln\frac{E_i}{E_f}}{\ln\left(\frac{E_i}{E_f}\right)_{\text{เฉลี่ย}}} \quad \dots\dots (3.25)$$

$$N = \frac{\ln\frac{E_i}{E_f}}{\xi}$$

ตัวอย่างที่ 3.4

จงหาพลังงานที่ลดลง เมื่อนิวตรอนพลังงาน 2 เออมีวี เข้าชนนิวเคลียสของคาร์บอนแล้วพลังงานลดลงจนเป็น 0.033 อิเล็กตรอนโวลต์ และจำนวนครั้งที่นิวตรอนจะต้องเข้าชนกับนิวเคลียสของคาร์บอนจนมีพลังงานตามต้องการ

$$\text{พลังงานที่ลดลง} = \ln \frac{2 \times 10^6}{0.033} = \ln 6 \times 10^7 = 18$$

$$\text{ด. ของคาร์บอน} = 0.158$$

$$\text{จำนวนครั้งที่นิวตรอนเข้าชนเฉลี่ย} = \frac{18}{0.158} = 114 \text{ ครั้ง}$$

สรุป

1. ในการเปรียบเทียบการซนระหว่างนิวตرونกับธาตุใดๆ ในระบบปฏิบัติการและระบบศูนย์กลางมวล ทำให้ทราบว่า การซนในระบบศูนย์กลางมวล หลังการซนกับนิวเคลียสแล้ว ศูนย์กลางมวลจะหยุดนิ่ง และจึงกระเจิงออกไปในทิศทางตรงข้าม เป็นการกระเจิงของการอบตัว ส่วนในระบบปฏิบัติการ หลังจากเกิดการซนกันแล้ว นิวตرونและนิวเคลียส กระเจิงไปข้างหน้าเป็นมุ่งต่างๆ กัน

2. การลดความเร็วของนิวตرون ตามระบบปฏิบัติการ จะได้ว่า เมื่อระเดินกลับทิศ $\theta = \pi$

$$\begin{aligned} E_{2_{\min}} &= \alpha E_1 \\ \text{เมื่อ } \alpha &= \left(\frac{A-1}{A+1} \right)^2 \end{aligned}$$

แต่ถ้านิวตرونกระเจิงออกไปเป็นมุ่ง θ จะสามารถคำนวณหา E_2 ได้จาก

$$E_2 = \frac{E_1}{(A+1)^2} \left[(\cos \theta + \sqrt{A^2 - \sin^2 \theta}) \right]^2$$

3. อัตราส่วนลดความเร็ว เป็นค่าที่ขึ้นกับ ξ , Σ_s และ Σ_a ของวัสดุที่จะนำมาใช้เป็นตัวลดความเร็ว

$$\text{หาได้จาก } \frac{\xi \Sigma_s}{\Sigma a}$$

เป็นการแสดงว่า วัสดุชนิดใด เหมาะที่จะใช้เป็นตัวลดความเร็ว

แบบฝึกหัด

ข้อ 3.1 นิวตรอนวิ่งเข้าชนเป้าอะลูมิเนียม-27 แบบบีดหยุ่นแล้วกระเจิงเป็นมุม 30° จากทิศทางเดิม จงหาพลังงานของนิวตรอนหลังชน

ข้อ 3.2 นิวตรอน พลังงาน 1 เออมอีวี วิ่งเข้าชนนิวเคลียสของคาร์บอนซึ่งอยู่ในแบบบีดหยุ่นทำให้กระเจิงไปเป็นมุม 90° กับทิศทางเดิม จงหา

- (ก) พลังงานของนิวตรอนที่กระเจิง
- (ข) พลังงานของนิวเคลียสที่เคลื่อนที่
- (ค) มุมที่นิวเคลียสเคลื่อนที่หลังชน

ข้อ 3.3 นิวตรอนพลังงาน 2 เออมอีวี วิ่งเข้าชนธาตุ เบอร์วิลเลียม-9 ทำให้เสียพลังงานมากที่สุด จงหาพลังงานหลังชน

ข้อ 3.4 จงหาอัตราส่วนลดความเร็ว ของตัวลดความเร็วต่อไปนี้

	มวลอะตอม หรือโมเลกุล	ความหนาแน่น ³ กรัม/ซม. ³	จำนวนอะตอม/ซม. ³ $\times 10^{24}$	σ_s บาร์น	σ_s บาร์น	ξ
Be	9	1.85	0.1237	0.010	7.0	0.209
BeO	25	3.025	0.0728	0.010	6.8	0.173
C	12	1.60	0.0803	0.004	4.8	0.158

ข้อ 3.5 จงหาจำนวนครั้งที่นิวตรอนพลังงาน 2 เออมอีวี วิ่งเข้าชนกับตัวลดความเร็ว ซึ่งเป็น BeO แล้ว ทำให้พลังงานของนิวตรอนลดลงจนเป็น 0.0253 อีวี กำหนด ξ (BeO) = 0.173